

ԳՐԱԽՈՍԱԿԱՆԵՐ

Բախտիար Յովակիմեան. *Հայոց Ծածկանունների Բառարան*, Երևանի Համալսարանի Հրատարակչութիւն, Երևան, 2005, 788 էջ:

ՎԱՐԴԻ ՔԵՇԻԵԱՆ
Vartyk@armenia.com

Երևանի Պետական Համալսարանի Հրատարակչութիւնը գ. Կիւլպէնկան Հիմնարկութեան Հայկական Բաժնի հետ գործակցարար, ընթերցող ուսումնասիրողին կը մատուցէ հերթական անակնկալը. երապարակի վրայ է երկար սպասուած կորողային աշխատութիւն մը՝ Բախտիար Յովակիմեանի Հայոց Ծածկանունների Բառարանը, հեղինակին շուրջ կէտարեայ աշխատանքին արգասիքը:

Ուրախութեամբ կողջունենք այս հատորին ծնունդը, որուն լոյսին զալը կը սպասէինք անհամբերութեամբ, տեղեակ ըլլալով անոր աւարտուն վիճակի մէջ տարիներու տժգունող սպասումին: Եւ որքան լաւ է, որ այս գործին նուիրեալ, անոր արժեքին ու կարեւորութեան գիտակից անձերու շնորհի, վերջապէս հանրութեան սեփականորդինը կը դառնայ հանրագիտարանային տարրութեամբ, իր տեսակին մէջ եզակի այս աշխատութիւնը:

Այո՛, ծածկանուններու բնագաւառը հայ իրականութեան մէջ սակաւ ուսումնասիրուած, բայց մեծ կարեւորութիւն ներկայացնող ոլորտներէն է, որ զուտ գիտական նշանակութենէն զատ, ոնի գործնական արժեք, երբ ծածկանունով հանդէս եկած հեղինակի մը բացայայտումը կը դառնայ էական անհրաժեշտութիւն: Վաղուց արդէն խիստ զգալի էր ծածկանուններու նման ընդարձակ բառարանի մը կարիքը: Ան իրաւամբ լաւ նուէր մըն է գիտական-ստեղծագործական, նամուլի եւ տպագրութեան, գրականութեան, պատմութեան, ինչպէս նաև յարակից այենայլ հարցերով գրադող բանասէր ուսումնասիրողին համար, գտնելու, ծշնելու եւ բար արժանույն զնահատելու խրնդրյ առարկայ հեղինակը, ի յայտ բերելու մոռացութեան մատնուած նիւթերն ու անոնց հեղինակները:

Երևանի Ե. Չարենցի Անուան Գրականութեան Եւ Արուեստի Թանգարանի Թատրոնի Բաժնի Վարիչ, բատերագետ, բանասէր Բախտիար Յովակիմեանը, մասնագիտական շրջանակներուն առաւել ծանօթ է բատրոնի պատմութեան, հայ բնմարունատին ու բեմի գործիչներուն նուիրուած իր ուսումնասիրութիւններով: Տարիներու ընթացքին լոյսին բերած իր աշխատութիւնները այս առանցքին շուրջ կը դառնան արդէն. բայց ինչ որ աւելի կարեւոր է նոր, անձանօթ, յաճախ նորոգուած էջեր կը բանան այս դաշտին մէջ:

Ուշադիր, զննող հայեացը, իր այդ ուսումնասիրութիւններուն մէջ արդէն կընարել հեղինակին պրատելու, փաստեր ու դէպքեր բացայայտելու անհատնում կամքն ու եռանդը: Եւ ահա այսպիսի աշխատանք մը՝ ինչպիսին

է Ծածկանունների Բառարանը, թէեւ բնոյրով խիստ տարբեր, տրամարանական շարունակութիւնը կարելի է նկատել բեղուն հետազօտողին տարիներու տքնաջան պրադումներուն:

Տակադին ուսանողական տարիներէն, Յովակիմեան, իր հիմնական աշխատանքին զուգահեռ, զրադած է հայ հեղինակներու ծածկանուններու վերծանունը: Իրեն յատուկ գիտական բարեխողութեամբ ու բժախնդութեամբ, Յովակիմեան հաւաքած ու վերծանած է ԺԶ. դարէն մինչեւ մեր օրերը լոյս տեսած՝ ինչպէս հայերէն, այնպէս ալ շարք մը օտար լեզուներով (ստոյգ՝ 17 լեզուով) պարբերական մամուլի եւ գրականութեան մէջ ծածկանունով հանդէս եկած աւելի քան 8000 հայ հեղինակի 25.000 ծածկանուն:

Այստեղ յիշենք, որ ընդարձակ այս բառարանին առանձին բաժին մը՝ Յեղասպանութեան զոհ դարձած գործիշներու ծածկանուններու ցանկը, հեղինակը դեռ տարիներ առաջ, հրապարակած էր Էջմիածին ամսագրին մէջ: Նոյնին համալրուած եւ աւելի ընդարձակ տարբերակը, Վերջին տարիներուն լոյս տեսաւ նաև առանձին գրքոյկով՝ *Հայոց Յեղասպանութեան Նահատակ Գործիշների Ծածկանուններ* (Երևան, 2002, 78 էջ):

Ներկայացուող աշխատութիւնը կը բացուի հեղինակին սեղմ, բայց ընդգրկուն յառաջարանով, ուր նախ քննութեան կառնուի ծածկանուն բառը ակնյայտ է, թէ բառարանի հեղինակը որքան բժախնդորեն Վերաբերած է «ծածկանուն», «կեղծանուն», «գրական անուն» եւ ասոնց համարժեք հասկացութիւններուն, ըստ այդմ հիմնաւորելով «ծածկանուն» եզրին համապարփակ իմաստը: Առանձին հետաքրքրութիւն կը ներկայացնեն ծածկանուններու գործածութեան, ծածկանունի դիմելու հիմնական պատճառներուն եւ առհասարակ ծածկանուններու վերաբերեալ հեղինակին կարգ մը դիտարկումներն ու ընդհանրացումները:

Ծածկանուններու գործածութիւնը յատուկ է բոլոր ժամանակներուն եւ ժողովորդիներուն: Համաշխարհային մշակոյքը հարուստ է այնպիսի դէմքերով, որոնք առաւել յայտնի են իրենց ծածկանուններով, ինչպէս՝ Անարու Ֆրանս, Մոլիէր, Հանրի Վերնեօյ, Շահան Շահնոր, Գաոզու: Տարբեր են անշուշտ, ծածկանունով հանդէս գալու պատճառները: Մեծ է թիւր այն հեղինակներուն, որոնք ծածկանունին դիմած են անձնանունը աւելի բարեհունչ դարձնելու նպատակով: Ընդ որում՝ ծածկանուններու գործածութիւնը աւելի յատուկ է ստեղծագործական աշխարհի մարդոց, արուեստի եւ գրականութեան մշակներուն:

Սակայն ծածկանունի դիմելու հիմնական եւ ըստ էութեան բուն նպատակը կը կայանայ իրականութիւնը քողարկելու, հեղինակին իրական անունն ու անոր ով ըլլալը բարցնելու մէջ, գլխաւորաբար հասարակական, քաղաքական հալածանքներէ խոյս տալու նպատակով:

Իրաքանչիր ժողովուրդ, բնականարար, իր առանձնայատուկ վերաբերմունքն ու դրսեւորումը ունեցած է ծածկանուններու հանդէպ, կապուած՝ հասարակական, մշակութային կեանրի զարգացման ու անոր ընթացքին հետ: Հայ իրականութեան մէջ ծածկանուններու գործածութիւնը, ինչպէս յայտնի է,

առաւելաբար կ'առնչուի մեր ժողովուրդի պատմական ճակատագրին: Հասարակական, քաղաքական ճնշումներու, անապահովութեան ու մերք խառնակ պայմաններու հետեւանըով հեղինակներ, խմբագիրներ, լրագրողներ, մամուլի աշխատակիցներ, այլեւայլ հետապնդումներէ խուսափելու համար յաճախ դիմած են ծածկանունի օգնութեան:

Յառաջաբանին յետագայ շարադրանքին մէջ, ինչպէս եւ կը սպասուր, հակիրճ ակնարկ մը նետելով ծածկանուններու հետազոտման համաշխարհային փորձին ու ծեռքբերումներուն, Յովակիմնեան հանգամանօրէն անդրադած է հայ հեղինակներուն այս ասպարեզին ներդրած աւանդին, արժետրելով ու գնահատելով իրաքանչիր աշխատանք ըստ բնոյրի, կառուցուածքի եւ մշակուածութեան աստիճանի, ընդ որում յիշատակելով հայրենի եւ սփիտքահայ շարք մը հեղինակներու ո՛չ միայն իրատարակուած, այլև անտիպ աշխատութիւնները: Հանրագումարի բերելով այս ամէնը, հեղինակը յատուկ կերպով կրնագծէ ծածկանուններու բառարանի մը կարեւորութիւնն ու դերը մեր իրականութեան մէջ:

Արդարեւ, հայ իրականութեան մէջ ծածկանուններու վերծանումով շատեր զբաղած են: Ի. դարու սկիզբներէն այդ ուղղութեամբ նկատառելի ծեռքբերումները արձանագրուած են, սակայն ցարդ իրատարակուած աշխատութիւնները իրենց ընդգրկած նիւթի ու ծաւալի առումով մասնակի բնոյր կը կրեն, տրուած բլալով, որ մեծ մասամբ նոյնուած են որոշ ժամանակաշրջանի կամ բնագաւառի:

Ինքնին հասկնալի է, թէ աւելի քան 780 էջ եւ 25.000 բառայօդուած՝ ծածկանուն կազմող հատորը ինչպիսի լայն ընդգրկում ունի: Աւելցնենք, առաջին անգամ հայ գիտական շրջանառութեան կը դրուի ծածկանուններու այսպիսի ստուարածաւալ բառարան մը, որ աշքի կը զարնէ նիւթի լայն ընդգրկումով, գիտական մանրագնին մշակուածութեամբ եւ աղբիւրագիտական հարուստ բովանդակութեամբ:

Փաստօրէն, առաջին անգամ ի մի բերուած եւ մէկ ամրողութեան մէջ ներկայացուած են հայ ժողովուրդի երկու հաստուածները՝ իրենց ճիշդաւորումներով, արեւելահայ եւ արեւմտահայ, հայրենի եւ սփիտքահայ հեղինակներու ծածկանունները՝ իրենց ճոխ բազմազանութեամբ:

Հեղինակը կարկնը լայն բանալով ստեղծած է ծածկանուններու իրայատուկ հանրագիտարան, համապարփակ կերպով ներկայացնելով ամենատարբեր բնագաւառներու մէջ ծածկանունով հանդէս եկած լայն հասարակաշերտեր: Բացայայտուած են հայ առանձին գործիշներու մինչեւ օրս շատերուն անյայտ ծածկանունները: Նկատենք, որ ընդգրկուած են ծածկանունի ինքնուրոյն արժեք ծեռք բերած բոլոր միաւորները՝ ամրողական ծածկանուններ, կրծատ ստորագրութիւններ, սկզբնատառեր, եւն.:

Այս յատկանիշերը ի մտի ունենալով է, որ հեղինակը աշխատութիւնը կոչած է Հայոց Ծածկանունների Բառարան:

Ներ կարծիքով, ներկայացուող աշխատութեան յաջողութեան հիմնական գրաւականը կը կայանայ նիւթի համապարփակ մատուցման մէջ: Այս պա-

բագային նկատի ունինք բառարանային միաւորմերու՝ այսինքն ծածկանուններու վերծանման համակարգը, աղբիրներու մեջ տեղ գտած տուեալներու, գրականութեան, մամուլի և յարակից բոլոր հնարաւորութիւններու, ընդհուարանաւոր վկայութիւններու օգտագործումը։ Յովակիմնան յենելով ծածկանուններու բնագաւառէն ներս հայ և օտար ուսումնասիրողներու ճշշդ սկզբունքներուն վրայ և մերժելով անոնց բոյլ տուած որոշ թերութիւններն ու բացրողունները, որդեզրած է ծածկանուններու օրինաշափութիւններու վրայ հիմնուած դասակարգման հիմնական եղանակ։

Ներկայացուող բառարանը մեծապէս շահած է աղբիրագիտական ճշգրտութեան, նիւթին առնչուող բազմաքանակ ու բազմապիսի գրականութեան մանրակրկիտ օգտագործման, գիտական պատշաճ մատուցման տեսակետով։ Ակնյայտ է, որ հեղինակը չափազանց կարեւոր տեղ տուած է աղբիրներուն, համարելով զանոնք ծածկանուններու ուսումնասիրման հիմնարարը։

Հիմնական այս յատկանիշներուն կողքին բառարանը օժտուած է շարք մը արժեքաւոր կողմերով։ Հարկ կը համարենք անդրադառնալ անոնցմէ մի բանին։

Նախ և առաջ պէտք է ընդգծել աշխատութեան հիմնաւոր, նպատակային կառուցուածքը, հեղինակներու և նիւթերու յատակ դասակարգման եղանակը, որ միաժամանակ հնարաւորութիւն կրնձեռէ բացայայտել ծածկանունով հանդէս եկած հեղինակը, ինչպէս նաև ամփոփ տեղեկութիւններ քաղել անոր մասին։ Ըստ այդմ բառարանը կազմուած է «Ծածկանուններ» և «Հեղինակներ» հիմնական մասերէն։ Երկու իրարմէ տարրեր, բայց զիրար լրացնող այս բաժինները առաւել ամրուցական են լիարժեք հանգամանք մը ապահոված են աշխատութեան։

Այսպէս, առաջին «Ծածկանուններ» խորագրուած բաժինը կը ներկայացնէ ծածկանուններու ցանկը, ուր այրբենական շարրով իրարանշիւր միաւորի՝ ծածկանունին դիմաց հաւասարման (=) նշանով կը տրուի ծածկանուն կրող անձին իրական անոնք, ապա կը նշուի աղբիրը, հաղորդելով, թէ՝ տուեալ հեղինակը ո՞ւր և ե՞րբ ստորագրած է տուեալ ծածկանունով։

Այլազանութեամբ հարուստ և տարածուն այս բաժինին մեջ առանձին գլուխներու տակ ամփոփուած են՝ ա) հայ պարբերական մամուլի և գրականութեան, բ) ծեռագիր և խմորատիպ մամուլի, գ) ոստերէն պարբերական մամուլի և գրականութեան դ) այլ լեզուներով պարբերական մամուլի և գրականութեան մեջ հանդէս եկած հայ հեղինակներու ծածկանունները։

Կը բուի թէ այսքանն իսկ բաւարար պիտի ըլլար ծածկանունով ստորագրած այս կամ այն հեղինակին ինքնութիւնը պարզելու համար, սակայն բառարանը կազմող հեղինակը չսահմանափակուելով սուկ ծածկանունը վերծանելու աշխատանքով, բառարանը հարստացուցած է կարեւոր և խիստ անհրաժեշտ՝ «Հեղինակներ» ընդարձակ բաժինով, որ կը կազմէ հատորին հիմնական և բաղկացուցիչ երկրորդ մասը։

Հեղինակային այս բաժինով կը ներկայացուի ծածկանուան միւս արժեքը՝ հեղինակին մականուն-անուն-հայրանունը, ծննդեան-մահուան ժամանակն ու վայրը, (որքան յաջողուած է պարզել), զբաղմունքն ու մասնագիտութիւնը, ապա բուարկուած են ծածկանունները: Հոգեւոր գործիշներու պարագային՝ հոգեւոր անունին դիմաց փակագիծի մէջ նշուած է նաև աշխարհական՝ աւագանի անունը: Տեղանուններուն հին անուններուն կողքին՝ փակագիծի մէջ տրուած են անոնց նոր անուանումները: Անյայտ տուեալները փոխարինուած են հարցական (?) նշանով:

Կարեւոր է նկատել, որ իրաքանչիւր պարբերականին կից՝ փակագիծի մէջ կը տրուի նաև հրատարակութեան վայրը, նկատի առնելով, որ յաճախ միեւնոյն անունով մէկէ աւելի պարբերականներ լոյս տեսած են տարրեր երկիրներու և քաղաքներու մէջ:

Այսպէս, առաւելապէս ծածկանունով յայտնի հեղինակին իրական անուն-մականունը պարզելու համար, պէտք է դիմել Հեղինակներու Յանկին, ուր տրուած են հեղինակին մասին իրազեկող համառօտ տուեալները և ծածկանունները: Այստեղ ամփոփ տեղեկութիւններ կը տրուին ամենատարրեր բնագաւառի գործիշներու և հեղինակներու մասին: Իրօք, աշխատութեան այս բաժինը կարելի է նկատել իրայտուկ հանրագիտարան:

Որպէսզի ամբողջական դառնայ պատկերը, բերենք օրինակ մը.

Սսական վարդ. (վարդապետ) = **Դանիէլեան Ներսէս վարդ.**

Բիւզանդիոն (Կ. Պոլիս) 1900-1914 թ.թ.: **Բիւրակն** (Կ. Պոլիս) 1900 – No 24: **Դալլայիկ** (Կ. Պոլիս) 1914 – No 2, 4, 22: **Լոյս** (Կ. Պոլիս) 1905 – No 4, 13: **Շաղիկ** (Կ. Պոլիս) 1899 – No 55: **Շաղիկ** (Կ. Պոլիս) 1903 – No 5-8, 10... եւն.:

Աւելցնենք, որ Եղեռնի նահատակ այս հոգեւորականը գեղարուեստական, պատմական, կրօնական ստեղծագործութիւններով հանդէս եկած է ժամանակի պարբերական մամուլի էջերէն, և ստորագրած է աւելի քան տասը ծածկանուններով: Կարելի է պատկերացնել, թէ ինչպիսի օգտակար դեր կրնայ կատարել սոյն քառարանը, երբ առանց երկար ու հոգեմաշ փնտըռտութերու, կարելի է ծերորդ տակ ունենալ հեղինակին զանազան ստորագրութիւններով հոս ու հոն գրուած գործերը: Մեր ըսածը համոզիչ դարձնելու համար բերենք նոյն Սսական վարդապետին վերաբերող քառայօդուածը՝ Հեղինակներու Յանկին.

Դանիէլեան Ներսէս (Գէորգ Յովկաննէսի) եպսէ. (16.05.1868, Զէյթունի Եարփուգ գ. – սպան. 1915 Եոզդատ) - բանասէր:

Մածկ. 1) **Խօսնակ** 2) **Կիլիկեցի** 3) **Մեղրունի** 4) **Ներսէս վարդապետ**
5) **Ս. 6) Ս. Վարդ.** 7) **Սիսական Աբեղայ** 8) **Սսական** 9) **Սսական Աբեղայ**
10) **Սսական վարդ.** (վարդապետ):

Նման օրինակները ըստ էութեան կը կազմեն հատորին ամբողջութիւնը:

Այսպիսով ընթերցող-ուսումնասիրողը կրնայ դիրութեամբ տեղեկութիւններ քաղել ո՞չ միայն ծածկանունը գործածող հեղինակին մասին, կը ծանօթանայ նոյն հեղինակին գործածած այլ ծածկանուններուն, այլև, որ աւելի

կարենու է, իր ձեռքին տակ կ'ունենայ զինը հետաքրքրող հեղինակին վերաբերեալ աղքիրներու հարուստ ցանկ մը: Աշխատանքը աւելի լայն իմաստով գրական իրայատուկ տեղեկատոի դեր կրնայ կատարել, այլ խօսքով ուղեցոյց-բանալի ըլլալ ծածկանունով ստորագրած հեղինակին մամուլի, գրականութեան մէջ գրուած, յաճախ մոռացութեան մատնուած էջերը երեւան հանելու համար, որ անկասկած մեծ նպաստ մը պիտի ըլլայ ուսումնասիրող հետազոտողին համար:

Բառարանին գործնականութիւն հաղորդելու նպատակով, ծածկանուները կը ներկայացուին հետեւեալ չորս բաժիններու մէջ՝

1. Հայ պարբերական մամուլի և գրականութեան մէջ,
2. Զեռագիր և խմորատիպ մամուլի մէջ,
3. Ո-ուսերէն պարբերական մամուլի և գրականութեան մէջ,
4. Այլ լեզուներով պարբերական մամուլի և գրականութեան մէջ:

Բոլոր բաժինները կազմուած են այբբենական կարգով, հետեւեալ հերթականութեամբ. ա) սկզբնատառեր, բ) կրծատ ստորագրութիւններ, գ) ամբողջական ծածկանուններ: Հատորը կեզրափակեն յաւելացանկն ու աղքիրներու ընդարձակ ցանկերը:

Երբ մանրամասն ծանօթանանք այդ ցանկերուն անկարելի է շնկատել ու շիհանալ, թէ ինչպիսի մանրամասնութեամբ եւ անդու աշխատանքով հեղինակը հաւաքած, դասակարգած է հազարաւոր ծածկանուններ, եւ ինչպիսի համբերութեամբ, հետեւողական աշխատանքով կրցած է յաղքահարել խիստ աշխատատար ու դժուարին այս գործը:

Կանխեցինք վերը ըսելու, թէ՝ աշխատութիւնը կազմուած է հայ եւ օտար լեզուներով լոյս տեսած պարբերական մամուլի, գրականութեան, ինչպէս նաև տարաբնոյք աղքիրներու հարուստ հենքի վրայ: Ակնյայտ է որ հեղինակը խորութեամբ հետազոտած է հայ եւ օտար լեզուներով լոյս տեսած պարբերական մամուլը, բազմատեսակ եւ բազմաքանակ գրականութիւն, որ իինը հանդիսացած է ոչ միայն սոյն բառարանի կազմութեան, այլև մեծապէս նպաստած է ծածկանուններու վերծաննան, բացայայտման աշխատանքին: Անկասկած, հեղինակին աղքիրագիտական հմտութիւնը, մամուլի և գրականութեան անոր քաջածանօթութիւնը մեծապէս նպաստած են աշխատութեան յաջողութեան, ծածկանուններու յայտնաբերման, սկզբնատառերու վերծաննան դժուարին աշխատանքին: Յատկապէս նշելի է յաճախ հանդիպող ծածկանուն-սկզբնատառերու հնուտ վերծանունը: Այս հանգամանքին մեծ ուշադրութիւն է դարձուած, ուստի հարկաւոր է արժանին մատուցել բառարանի հեղինակին՝ իրեւ հնուտ մասնագէտի, որ իր կենանքի մեծագոյն մասը նուիրած է ծածկանուններու աշխատին:

Յովակիմեանի աշխատութեան արժանիքներէն մէկն ալ օգտագործուած գրականութեան ընդարձակ ցանկն է, որ կը կազմէ 14 մեծադիր էջ՝ ձեռագիր և տպագիր նիւթերու, հայ պարբերական մամուլի, ձեռագիր և խմորատիպ մամուլի, զանազան լեզուներով լոյս տեսած պարբերական մամուլի և գրականութեան ցանկեր:

Յիշեցինք նաև օտարալեզու հրատարակութիւնները բնդգրկելու հեղինակին ջանքերուն մասին, կը պարզո՞ի, որ ծածկանուններու ուսումնասիրման համար անկարեւոր չեն եղած նաև օտար լեզուներով լոյս տեսած հրատարակութիւնները:

Նկատենք, որ չափազանց կարեւոր է տուեալ ծածկանուններու բնագրային հարազատութիւննը պահպանելու հեղինակին նախանձախնդիր վերաբերունը: Մասնաւրապէս այնպիսի աշխատութեան մը մէջ, ինչպիսին է Ծածկանունների Բառարանը, ուղղագրութեան հարազատութիւնը կարեւոր նախապայման մըն է, որուն երաշխիքը տուած է Յովակիմեան:

Ի լրումն այս ամէնուն, աշխատութեան հեղինակը իր այս բազմաշխատ բառարանը օժտած է մէկ այլ կարեւոր առանձնայատկութեամբ եւս, իրաքանչիր անուն եւ ծածկանուն կը տրուի նաև արեւելահայ ուղղագրութեամբ: Օրինակ՝

Յակոր Պատրիարք (Յակոր Պատրիարք Կոստանդնուպոլսոյ) Հակոր Պատրիարք (Հակոր Պատրիարք Կոստանդնուպոլսո) = Նայյան Հակոր պատրիարք:

Նման բառարան կազմելը առաջին հայեացրով կրնայ դիրին աշխատանք թուի, մինչ ըստ եռթեան կը պահանջէ հետեւողական նօտեցում, անհատնում նուիրում, անսպառ եռանդի դրսեւորում: Ծածկանուններ հաւաքելը, վերծանելը, բառարանային, գիտական մշակման ենթարկելը, հեղինակներու մասին յաճախ սուղ տեղեկութիւններ հաւաքելը, ծանօթագրութիւններու բաժնին ապահովումը, անկասկած մեծ ջանքեր պահանջած են բառարանը կազմողէն, ուստի կը կարծենք, որ ներկայացուող բառարանը անգնահատելի է յատկապէս նման ջանքերու դրսեւորման տեսանկիւնէն, քանզի հրապարակ հանուած է մեծարժեք աշխատութիւն մը, որ իր հաստատուն տեղը պիտի ունենայ հայագիտական անդաստանին մէջ:

Հեղինակը օգտուած է գլխաւրաբար Հայաստանի, նաև Սոսկուայի, Թիֆլիսի, Պարուի, Ս. Փերեսապուրկի (այսինքն՝ նախկին Սովետական Սիութեան) գրադարաններուն, արխիններուն մէջ գտնուող մանուլի եւ գրականութեան հաւաքածուներէն, այլ խօսքով՝ իրեն հասանելի աղբիւրներէն: Այսուհանդերձ, Յովակիմեան մեծ յաջողութեամբ յաղթահարած է բազում դժուարութիւններու հետ կապուած այս աշխատանքը եւ շնորհի իր բժախնդիր, հետեւողական աշխատելառնին, բանաւոր կամ գրաւոր հարցախոյզներով կորցած է ըստ բաւականին ամբողջական դարձնել գործը, համալրելով յատկապէս սփիւրքի գործիշներու բաժինը:

Աշխատութեան յաջողութեան գրաւականներէն մէկն ալ այն է, որ հեղինակը խուսափած է բառարանը անհարկի տեղեկութիւններով ծանրաբեռնել: Յովակիմեան որդեգրած է հիմնական ու կարեւորը մատնանշելու համապարփակ սկզբունքը. իրաքանչիր ծածկանուն բացատրութեան կ'արժանանայ բառարանային ամփոփ եւ սպառիչ ծեւակերպումով, առանց տարտուելու եւ խճողելու յաւելեալ տեղեկութիւններ հաղորդելու ճիզին մէջ:

Թերեւս նկատողութեան արժանի միակ կէտք կը վերաբերի հատորին տպարանակին: Անր կարծիքով այսպիսի կորողային աշխատութեան համար 500 տպարանակը շափազանց փոքր թիւ է, նկատի առնելով անոր օգտակարութիւնն ու ընթերցող լայն շրջանակներու հասցեազրուած ըլլալը:

Բախտիար Յովակիմեանի *Հայոց Ծածկանունների Բառարանը* նշանակալից իրադարձութիւն է ոչ միայն ծածկանուններու հետազօտման բնագաւառն ներս, այլև հայագիտութեան մէջ ընդհանրապէս:

Յաջորդական սերունդներու սեղանի գիրքը ըլլալու կոչուած այս հատորը կու զայ իր փառաւոր տեղը գրաւել Հրաշեայ Աճառեանի *Անձնանունների* և Գառնիկ Ստեփանեանի *Կենսագրական բառարաններուն կողըին*:

¹ Բ. Տառչեցի, “Նահատակ Հայ Մտաւրականների Ծածկանուններ”, *Էջմիածին*, 1965, Ժ., էջ 31-36, նախ 1966, Բ., էջ 52-57: